

Mgr. Robert Cholenský

advokát – mediátor – rozhodce

Kancelář: Bolzanova 461/5, 618 00 Brno, Česká republika – Tel./fax: +420-548538896 – Mobil: +420-608967423
E-mail: r.cholensky@centrum.cz – Internet: www.attorney-mediator.eu – Datová schránka: 764rs4p

Ústavní soud

Joštova 625/8
660 83 Brno

Sp. zn.: (nepředchází)

- Stěžovatel:** **Wolfgang Habermann**
Lubník 59, 563 01 Lanškroun
- Zastoupení:** Mgr. Robertem Cholenským, advokátem
Bolzanova 461/5, 618 00 Brno
- Účastník:** **Vrchní soud v Praze**
nám. Hrdinů 1300/11, 140 00 Praha 4
- Vedlejší účastnice:** **Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí, a. s.**
Slezská 350, 561 64 Jablonné nad Orlicí, IČ: 48173398

Ústavní stížnost

směřující proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne

2. 5. 2011, č. j. Nco 70/2011-135,

podaná podle ustanovení § 72 odst. 1 písm. a) zákona č. 182/1993 Sb.,
o Ústavním soudu (dále jen „ZÚS“)

Elektronicky

Plná moc

Přílohy: podle seznamu; dle textu

I.

1. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 2. 5. 2011, č. j. Nco 70/2011-135 (dále jen **„napadené usnesení“**), bylo vysloveno, že soudkyně Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. Věra Adámková není vyloučena z projednávání a rozhodování věci vedené tímto soudem pod sp. zn. 16 C 64/2008.

2. Protože námitka podjatosti je důvodná, stěžovateli, který proti napadenému usnesení nemůže uplatnit žádný opravný prostředek, nezbývá nyní než podat ústavní stížnost a navrhnout Ústavnímu soudu, aby napadené usnesení zrušil, neboť jím bylo zasaženo do jeho práva na spravedlivý proces ve smyslu ustanovení čl. 36 *et seq.* Listiny základních práv a svobod (dále jen **„Listina“**) a zprostředkovaně též do práva na zákonného soudce podle čl. 38 odst. 1 Listiny.

Důkaz: usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 2. 5. 2011, č. j. Nco 70/2011-135 - v příloze

II.

3. Ve své námitce podjatosti směřující vůči soudkyni Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. Věře Adámkové stěžovatel spolu s dalšími třemi žalobci uvedl, že podle seznamu soudců-bývalých členů Komunistické strany Československa (dále jen **„KSČ“**), zveřejněného dne 7. 1. 2011 na internetovém portálu ministerstva spravedlnosti, mezi osoby, které byly členy této organizace, patřila rovněž soudkyně Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. Věra Adámková.

4. Tím, jak žalobci dále uvedli, se vysvětluje, proč tato soudkyně jedná vůči žalobcům s takovou mírou averze, jež se stala předmětem námitky podjatosti ze dne 27. 12. 2009. Jak je všeobecně známo, KSČ prakticovala v době své totalitní vlády ostře protiněmeckou demagogickou propagandu a uměle vytvářená a živená nenávisť k sudetským Němcům byla jedním z hlavních zdrojů ideologické legitimace tzv. vedoucí úlohy KSČ v československé společnosti.

5. Není proto myslitelné, aby osoba, která se k této ideologii přihlásila a aktivně ji podporovala, vystupovala jako soudce ve sporu mezi sudetoněmeckou rodinou žalobců a žalovanou, českou obchodní společností, neboť jsou dány závažné pochybnosti o její nepodjatosti vzhledem k jejímu poměru ke stranám sporu.

III.

6. Vrchní soud v Praze v napadeném usnesení však této argumentaci nepřisvědčil a uvedl, že podle sdělení JUDr. Adámkové se její členství v KSČ omezovalo na účast na schůzích, kde se probíraly pracovní záležitosti a placení příspěvků, a že *„není pravdou, že by sdílela nenávisť k sudetským Němcům“*. Dále vrchní soud dovodil, že účast soudkyně Adámkové v KSČ lze hodnotit jako *„formální“* a nelze předpokládat, že samotná skutečnost, že tato soudkyně byla členkou KSČ a žalobci jsou sudetští Němci, v ní vyvolává nepřátelské postoje vůči nim.

IV.

7. Takové posouzení věci však nemůže v rovině ústavních práv stěžovatele obstát jako dostatečné a přiléhavé.

8. Z povahy věci vyplývá, že podjatost soudce vůči stranám řízení nelze hodnotit přímo, ale je třeba posuzovat ji vždy na základě objektivních a subjektivních známek nasvědčujících její existenci.

V.

9. Stěžovatel předesílá, že JUDr. Adámkovou jakožto předlistopadovou členku KSČ důvodně pokládá bez dalšího za osobu mravně narušenou, za bezcharakterní oportunistku, která není způsobilá zastávat v demokratické společnosti funkci soudce. Relativně nedávné členství v organizaci, platným právem označené za zločinnou a zavrženíhodnou, je neslučitelné s funkcí soudce.

10. Je-li těmto mravně narušeným osobám dovolováno soudit, vznikají velmi zvláštní situace, kdy účastníci řízení přímo při jednání vyslovují nad osobami soudců-bývalých členů KSČ své opovržení a pohrdání, a tito soudci nemohou takovému jednání nijak čelit¹, protože se tak děje výslovně s odkazem na příslušná ustanovení zákona č. 198/1993 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu, zejména na jeho preambuli, která za zákonem traktované důsledky činí odpovědnou nejen KSČ samotnou, ale všechny její členy.

11. V případě, že by snad JUDr. Adámková nebyla z projednávání jeho věci vyloučena, stěžovatel se při příštím jednání bezesporu vysloví analogickým způsobem i na její adresu.

VI.

12. Bez ohledu na to je však třeba dovodit, že u JUDr. Věry Adámkové existují jak objektivní, tak subjektivní indicie toho, že není vůči žalobcům nestranná.

13. Pokud jde o objektivní stránku nestrannosti, je na místě připomenout, jakým způsobem byla sudetoněmecká problematika před r. 1989 mediálně a ideologicky pojímána. Stěžovatel proto přikládá několik článků z dobového komunistického tisku, a to přímo z *Rudého práva*, tedy tiskového orgánu ústředního výboru strany, jíž byla v dané době JUDr. Adámková členkou.

14. Je skutečně prakticky nemožné představit se, že by osoba, která se svým dobrovolným rozhodnutím přihlásila k politice strany, jež zaujímalá vůči osobám sudetoněmeckého původu takové postoje, jaké vyplývají z přiložených článků, sama vůči nim nyní nepocítovala žádnou zášť: takovou míru pokrytectví stěžovatel nepovažuje za možnou ani u JUDr. Adámkové, o jejichž charakterových vlastnostech si jinak nečiní nejmenších ilusí.

Důkaz: výběr z článků se sudetoněmeckou tematikou vycházejících v letech 1980-86 v *Rudém právu* - v příloze

1 viz <http://slepeckahul.pecina.cz/2011/03/sudetonemecke-krajanske-sdruzeni-bylo.html>

VII.

15. O vztahu JUDr. Adámkové k žalobcům svědčí i to, co se odehrálo při jednání konaném dne 27. 10. 2009, kde došlo opakovaně k verbální kontroverzi mezi žalobci a touto soudkyní. Tato kontroverze se stala, *inter alia*, předmětem dvou stížností na nevhodné chování soudkyně adresovaných předsedovi soudu, projednávaných pod sp. zn. St 50/2009, St 52/2009. Obě stížnosti byly vyhodnoceny jako důvodné, když předseda soudu ve svém přípisu ze dne 17. 12. 2009 konstatoval, že JUDr. Adámkové se nepodařilo vést celé jednání v duchu relevantních právních předpisů a že místy zbytečně a nevhodně komentovala slova pronesená jinými, včetně vyslychané druhé žalobkyně. Samotná JUDr. Adámková k tomu mj. uvedla, že je připravena se za to, co při jednání řekla, žalobcům omluvit.

VIII.

16. Ze všech těchto okolností stěžovatel dovozuje, že je dána důvodná pochybnost o schopnosti soudkyně JUDr. Věry Adámkové vést předmětné řízení nadále nestranně a dostát tak ústavnímu požadavku nezávislosti a nestrannosti soudu, když navíc zmocněnec vedlejší účastnice předložil předsedovi soudu vyjádření, jež je vůči této soudkyni nanejvýš příznivé a vlídné, zatímco zmocněnec žalobců se vyjádřil neutrálně a zdrženlivě, takže lze mít za to, že JUDr. Adámková bude vůči vedlejší účastnici, resp. jejímu zmocněnci, pociťovat vděčnost, jež se může vpsledku odrazit i v jejím rozhodnutí ve věci.

17. Jsou tu tedy jak objektivní, tak subjektivní důvody k pochybnostem o nepodjatosti JUDr. Adámkové ve vztahu k žalobcům.

IX.

18. Napadené usnesení bylo zmocněnci stěžovatele doručeno dne 26. 5. 2011, tato ústavní stížnost je proto podávána ve lhůtě 60 dnů ve smyslu ustanovení § 72 odst. 3 ZÚS.

X.

19. Z výše uvedených důvodů stěžovatel navrhuje, aby Ústavní soud po projednání jeho ústavní stížnosti vydal tento

nález:

1. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 2. 5. 2011, č. j. Nco 70/2011-135, bylo porušeno základní právo stěžovatele na spravedlivý proces a na zákonného soudce zakotvené v čl. 36 *et seq.* a čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

2. Toto usnesení se proto ruší.

V Brně dne 20. června 2011

Wolfgang Habermann

Seznam příloh:

1. *plná moc (výstup autorisované konverze dokumentu)*
2. *usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 2. 5. 2011, č. j. Nco 70/2011-135*
3. *výběr z článků se sudetoněmeckou tematikou vycházejících v letech 1980–86 v Rudém právu*